

Между това, майката лѣжеше унесвѣсть на дѣщеринитѣ си ржцѣ. Осталото домашадие уплашено и смаяно, гледаше плахо, плахо безъ да знае какво да мисли за това ненадѣйно чюдно явление: дребнитѣ почнаха да викатъ и жално да плачатъ за майка си, която се виждаше като полумъртва. Каролъ и баща му обърнаха вниманието си на майката; съ голѣмата си грижа тѣ я посвѣстиха. Но щомъ майката отвори очи и видя прѣлмѣтътъ на дългитѣ си жалби и непрѣстаннитѣ ѝ плачове, дѣдѣ ѝ още по силно припадване, щото малко остана да си докара нѣкоя опасностъ. Прѣнесоха я на лѣгло и гдѣто, слѣдъ като си поотпочина, легла полегка се поуборави, доби сила и стана, прострѣ растреперанитѣ си ржцѣ и умилно пригръщаше и цѣлуваше сива си.

Братията и сестритѣ, като най-сѣтнѣ дохода въ себе си и разбраха че това е тѣхний братъ, за когото често майка имъ плаченикомъ бѣ имъ разказвала, заредиха се единъ слѣдъ други да го прѣгръщатъ. По голѣмото момче, което по добръ помняше брата си, като обиченъ другаръ въ дѣтинскитѣ си години, показваше му най чувствителната нежна братска любовь.

Слѣдъ като прѣминаха първитѣ умилителни минути на здрависванията и на любезнитѣ запитвания, Каролъ на кжео исприказа на родителитѣ си разнитѣ случки на живота си въ странство, като прикриваше злощастията си, за да не би да нанесе новъ ударъ на милозливата си майка. Зарадва ги съ доброта сполука въ търговията си, като имъ показа и богатството си, което прѣдлагаше на тѣхното расположение. Това великодушно и чадолюбиво прѣдложение възбуди голѣмо очудване въ сърцата на всички